

Алексей Толстой

ДЯДОВАТА ПИТКА

© Алексей Толстой
© Издателство "Българче"

ISBN: 786-546-3215-90-4

ДЯДОВАТА ПИТКА

Алексей Толстой

Издателство "Българче"

Имало едно време един дядо и една баба.
Дояло се веднъж на дядо
питка и казал:
-Бабо, опечи ми питка!
Замесила бабата питката,
турнала и малко сиренце
и масълце. Опекла я.
Станала от вкусна
по-вкусна! Оставила я на
прозорчето да изстине.

Постояла питката, постояла, па като се търкулнала – от прозорчето на двора, а от двора – на пътя...

Търкаляла се питката на пътя, а на среща и Зайо Байо иде и дума:

-Питке, ще те изям!

-Не ме яж, Зайо Байо, песничка ще ти изпея.

Каerala това питката и запяла:

Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на тебе ли ще се дам!

И питката се търкулнала. А Зайо Байо я изгледал, засмял се и рекъл: -Изгоряла питка Зайо не яде!

Търкаляла се питката,
търкаляла, срещнал я
Кумчо Вълчо.

-Питке, ще те изям!

-Не ме яж Кумчо Вълчо,
песничка ще ти изпея – и
запяла:

Аз съм питка сладичка,
сладичка и мекичка,

от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълчо ли ще се дам!
И хукнала да бяга. Кумчо
Вълчо я погледал,
погледал, засмял се и
казал:

-Глупава питка не ям!

Търкаляла се питката, търкаляла... Срещнала Баба Меца и и дума:

-Питке, ще те изям!

-Не ме яж Бабо Мецо, песничка ще ти попея – и пак запяла...

И пак се търколила. А Меца я гледа, гледа и си дума:

-Не е питка за Меца!

Търкаляла се питката, търкаляла, а ето насреща и Кума Лиса.

Аз
съм питка
сладичка,
сладичка и мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълча се не дадох,
на тебе ли, Мецо, ще
се дам!

Гледа я тя, па и дума:

-Жива да си, здрава да си, питке! Колко си хубавичка, колко си миличка!

Зарадвала се питката, приближила се до Лиса и запяла:

Аз съм питка
сладичка,
сладичка и
мекичка,
от баба избягах,
на дяда се не
дадох,
на Зая Бая се не
дадох,
на Вълча се не
дадох,
на Баба Меца се
не дадох,
на тебе ли ще се
дам!

-Ах, колко хубава песничка! – казала Лиса. – Слушай, гълъбче!! Аз съм стара и недочувам. Седни на муцунката ми и я изпей още веднъж по-силно. Качила се питката на Лисината муцуна и пак запяла:

Аз съм питка сладичка, сладичка и мекичка,
от баба избягах, на дяда се не дадох,
на Зая Бая се не дадох,
на Вълча се не дадох,
на Баба Меца се не дадох,
на тебе ли ще се дам!

-Жива и здрава да ми бъдеш, питке! Песничката ти е много, много хубава! Как ми се иска пак да я чуя! Седни миличка на езика ми и пак я изпей, но още по-силно, за да я чуя добре! – каза Кума Лиса и си проточи езика. Глупавата питка се зарадвала, че толкова много харесват нейната песничка, седнала на Лисиния език и запяла:

Аз съм питка сладичка...

А Лиса – хап-хап-хап! – схрускала питката.

